

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชีในอาชีวศึกษากับการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน

The Factors Influencing the Readiness of Accounting Teachers in Vocational Education towards ASEAN Economic Community (AEC)

นงคราญ ช่างसान* และดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์**

Nongkran Changsan and Dr. Muttanachai Suttipun

* นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการสำรวจระดับความพร้อมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูผู้สอนวิชาบัญชีในอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูผู้สอนวิชาบัญชี รวมทั้งทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนวิชาบัญชีในระดับอาชีวศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนวิชาบัญชีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในหน่วยงานของรัฐบาลจำนวน 325 คน ผลการศึกษพบว่า ครูบัญชีของอาชีวศึกษามีระดับความพร้อมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน อาทิ สมรรถนะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน การพัฒนาบุคลากร หลักสูตร เทคโนโลยี ยกเว้น ภาษาที่อยู่ในระดับปานกลาง การศึกษาพบความแตกต่างในระดับความพร้อมของครูผู้สอนบัญชีทางด้านเพศ อายุ การเข้ารับการอบรม นอกจากนี้ การศึกษายังพบความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนการเข้ารับการอบรม สมรรถนะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน การพัฒนาบุคลากร เทคโนโลยี และภาษา กับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คำสำคัญ: ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ครูบัญชี
อาชีวศึกษา

Abstract

The main objectives of this study were to investigate the level of readiness and factors influencing accounting teachers in Vocational Education towards ASEAN Economic Community (AEC), to test the differences between groups of accounting teachers, and to test the relationship between factors influencing quality development of the teachers in Vocational Education, and the readiness towards AEC. Questionnaire was used to collect data from 325 accounting teachers of the government vocational colleges. The study Past to was found that the most readiness of accounting teachers were competencies, perception of ASEAN, human development, curriculum, technology except the language that was in the moderate level. The study also found the significant different readiness of accounting teachers in groups of gender, age, and training. Moreover, there was a significant relationship between training, competencies, perceptions of ASEAN, human development, technologies, lampas, and the readiness toward AEC.

Keywords: ASEAN Economic Community, Accounting Teachers, Vocational Education

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2558 ประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 10 ประเทศ จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ ASEAN Economic Community (AEC) โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนภายในกลุ่ม และสร้างอำนาจต่อรองทางการค้า การลงทุน มีการจัดทำกรอบข้อตกลงยอมรับร่วมในวิชาชีพ หรือ MRSSs ดังนั้น ในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชนก็จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในทุกด้าน ในส่วนภาครัฐมีการปรับโครงสร้างส่วนราชการ จัดกิจกรรมอาเซียนสัญจร ในด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ โครงการสัมมนาครูต้นแบบสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หลักสูตรอาเซียนศึกษา เป็นต้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาสายวิชาชีพในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีในบางสาขา ปัจจุบันมีวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศ 421 แห่ง มีการเตรียมการบริหารจัดการอาชีวศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ ขยายความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียน มีการกำหนดคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาที่จบอาชีวศึกษา ได้แก่ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี ผ่านการฝึกงานจากสถานประกอบการต่างประเทศ สามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและค้นคว้าข้อมูล (อนันท์ งามสะอาด, 2555) ภายใต้ความคาดหวังในการผลิตนักศึกษาที่จบอาชีวศึกษา ให้มีคุณลักษณะพร้อมสำหรับการเข้าสู่ AEC ปัจจัยหลักที่จะผลิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้ คือ ครูผู้สอนจะต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านภาษา การใช้เทคโนโลยี ด้านความรู้ในสาขาวิชาชีพ มีความตระหนักและเข้าใจในการเป็น AEC (นพดล สุตันตวิญญ์กุล, 2554) ครูบัญชีเป็นอีกภาคส่วนที่ต้องมีการเตรียมความพร้อม เนื่องจากวิชาชีพบัญชี เป็นอีกหนึ่งวิชาชีพที่มีการจัดทำข้อตกลงยอมรับ

ร่วมในคุณสมบัติวิชาชีพ ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรี และเกี่ยวข้องโดยตรงในการผลิต นักศึกษาสาขาบัญชี อีกทั้งได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดสาระสำคัญไว้คือ การจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนในระดับปริญญาตรีทางเทคโนโลยีสายปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาอุตสาหกรรมในสาขาต่างๆ (เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้, 2555) แต่ในช่วงที่ผ่านมา มีการขยายสถานศึกษาอย่างรวดเร็ว ทำให้รัฐไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอ ครุบางส่วนยังขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะต้องรับภาระทั้งงานสอน และงานสนับสนุน (บรรเลง ศรีนิล, 2548) มีการปรับเปลี่ยนหมุนเวียนครูผู้สอนบ่อยครั้ง เนื่องจากในบางแห่ง มีครูอัตราจ้างเข้าทำงานชั่วคราวแล้วลาออก เพราะไม่มีความมั่นคงในวิชาชีพ (วิทยากร เชียงกูล, 2552) อีกทั้งงานวิจัยที่มีอยู่ก็เป็นการศึกษาเฉพาะบุคลากรที่เกี่ยวข้องสาขาการบัญชีเท่านั้น แต่ในส่วนของครูบัญชีในอาชีวศึกษาเท่าที่ศึกษา ยังไม่ปรากฏผลการศึกษา

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จึงทำการศึกษาระดับความพร้อมของครูบัญชีในสังกัดอาชีวศึกษา และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูบัญชี รวมทั้งทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของครูบัญชีในอาชีวศึกษากับความพร้อมในการเข้าสู่ AEC เพื่อจะได้ทราบว่าครูบัญชีมีความพร้อมหรือไม่ ถ้ามี มีความพร้อมระดับใด และมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูบัญชีกับความพร้อมในการเข้าสู่ AEC หรือไม่ อย่างไร รวมทั้งมีปัจจัยใดบ้าง ที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของครูบัญชีในอาชีวศึกษากับการเข้าสู่ AEC

บททวนวรรณกรรมและสมมติฐานการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการกำหนดสมมติฐาน 2 ด้าน คือ ด้านข้อมูลทั่วไป และด้านปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของครูบัญชี ในด้านข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง

หน้าที่ ประสบการณ์ และการเข้ารับการอบรม จาก การศึกษาในอดีตส่วนใหญ่ไม่พบความสัมพันธ์ด้านเพศ เนื่องจากผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านวิชาชีพบัญชีส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (มัทนชัย สุทธิพันธุ์ 2556; นฤมล สุมรรคา 2554) ในด้านอายุ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) และ วัลลภ บัวชุม (2554) พบว่า ผู้จัดทำบัญชีที่มีอายุน้อย กว่าจะมีความพร้อมกว่าผู้จัดทำบัญชีที่มีอายุมาก เนื่องจาก สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนภายใต้ หลักสูตรการเรียนบัญชีสมัยใหม่ ด้านระดับการศึกษา นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่ามีผลต่อความพร้อม ของ ผู้จัดทำบัญชีโดยผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จะมีความพร้อมน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญา ตรีและสูงกว่าปริญญา เพราะผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะ ได้รับความรู้ ข่าวสารและการรับการฝึกอบรมจาก สถาบันการศึกษามากกว่า ด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบ วัลลภ บัวชุม (2554) พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่อยู่ในตำแหน่ง ผู้บริหาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบมากทำให้ไม่สามารถ เตรียมความพร้อมต่อการเข้ามาของ AEC อาจ เนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านเวลา ด้านประสบการณ์ นฤมล สุมรรคา (2554) พบว่าผู้จัดทำที่มีประสบการณ์ ในการทำงานสูงจะมีความพร้อมมากกว่าผู้จัดทำบัญชีที่ ประสบการณ์ทำงานที่น้อยกว่า เนื่องจากแรงกดดันจาก ผู้บริหารในระดับสูง สำหรับด้านการเข้ารับการอบรม มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2556) และนฤมล สุมรรคา (2554) พบว่าผู้จัดทำบัญชีที่ทำการศึกษาคำถามเกี่ยวกับการ เข้ามาของ AEC มีความพร้อมมากกว่าผู้จัดทำบัญชีที่ ไม่ได้ทำการศึกษาคำถามใดๆ ดังนั้นในการศึกษาครั้ง นี้จะได้ทดสอบสมมติฐานด้านข้อมูลทั่วไปไว้ 6 ด้าน คือ H1: เพศ, H2: อายุ, H3: ระดับการศึกษา, H4: ตำแหน่ง หน้าที่, H5: ประสบการณ์ทำงาน, H6: การเข้ารับการ อบรม มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชีอาชีพศึกษา กับ AEC

สำหรับด้านปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการ พัฒนาศักยภาพของครูบัญชี ได้กำหนด 6 ปัจจัย ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านภาษา ด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านการ

พัฒนาหลักสูตร และด้านเทคโนโลยี สำหรับด้าน สมรรถนะเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอน สมรรถนะ คือ การมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา มี ทักษะในการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล (พดิน แดงจวง, 2550) รวมทั้งความสามารถในด้านวิชาชีพ บัญชี ในด้านภาษา กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” แปลว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” จากการศึกษา ของ นพดล สุตันตวิณชัยกุล (2554) พบว่า ครู-อาจารย์สายอาชีพส่วนใหญ่ยัง ขาดทักษะและความพร้อมด้านภาษาต่างประเทศ ด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน กนกวรรณ สมรักษ์ (2555) พบว่าการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้ ทักษะและแนวโน้มพฤติกรรมต่อเรื่อง AEC ที่แตกต่างกัน ด้านการพัฒนาบุคลากร กรรณิการ์ สุวรรณศรี (2555) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อรองรับการเข้าสู่ AEC ว่าสถาบันการศึกษาควร จัดระบบการฝึกอบรมและพัฒนาครูหรือบุคลากรทาง การศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เช่น การสัมมนา การศึกษาดูงานและการศึกษาต่อ ด้านการพัฒนา หลักสูตร รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน (2555) พบว่าผู้บริหาร องค์กรมีความคาดหวังในด้านเนื้อหาหลักสูตรในระดับ มาก สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีในการ การบัญชีการเงินและการรายงานทางการเงินซึ่งถือว่าความรู้ หลักที่นักบัญชีจะต้องมีความพร้อม ด้านเทคโนโลยี นพดล สุตันตวิณชัยกุล (2554) พบว่า ครู-อาจารย์ สายอาชีพส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความพร้อมด้าน เทคโนโลยี ที่มีคุณภาพเพื่อการเข้าสู่ AEC ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ จะทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของครูบัญชี ดังนี้ H7: ด้านสมรรถนะ, H8: ด้านภาษา, H9: ด้านความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน, H10: ด้านการพัฒนาศักยภาพ, H11: ด้านการพัฒนาหลักสูตร, H12: ด้านเทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชีอาชีพศึกษา กับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้กลุ่มประชากร คือ ครูบัญชีในวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาที่เป็นของรัฐทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 1,746 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2556) คำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 325 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยจัดทำแบบสอบถามซึ่งประยุกต์มาจากงานวิจัยในอดีต (มัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2556; ธีรชัช วัฒนวิไล และจุฑามาน ลิทธิพลวนิชกุล, 2554) ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศในเดือนมกราคม 2557

แบบสอบถามในการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ด้านที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาปฏิบัติงานด้านที่ 2 สอบถามปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของครูบัญชีในอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ AEC 6 ด้าน และด้านที่ 3 สอบถามความพร้อมของครูวิชาชีพในการเข้าสู่ AEC 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษา ด้านการพัฒนาศักยภาพ ด้านหลักสูตร ด้านเทคโนโลยี โดยผ่านเครื่องมือวัดจาก จาก Rating Scale

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพร้อมของครูบัญชีในอาชีวศึกษากับการเข้าสู่ AEC

ความพร้อมของครูบัญชี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพร้อม
ด้านสมรรถนะ	3.990	0.605	มาก
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	3.709	0.800	มาก
ด้านภาษา	3.248	1.060	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาศักยภาพ	3.618	0.980	มาก
ด้านหลักสูตร	3.886	0.843	มาก
ด้านเทคโนโลยี	4.073	0.709	มาก
รวม	3.860	0.651	มาก

จากผลการศึกษา พบว่าครูบัญชีของอาชีวศึกษา มีความพร้อมในภาพรวม ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพร้อมด้านเทคโนโลยี

5 ตัวเลือก ได้แก่ 1 (น้อยที่สุด) 2 (น้อย) 3 (ปานกลาง) 4 (มาก) และ 5 (มากที่สุด)

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น วิเคราะห์ระดับความพร้อมของครูบัญชี เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อการจัดระดับค่าเฉลี่ย (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2553) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ความพร้อมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ความพร้อมมาก ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ความพร้อมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ความพร้อมน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ความพร้อมน้อยที่สุด การทดสอบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปมี 2 กลุ่มย่อย ใช้สถิติทดสอบ Independent sample t-test ถ้ามากกว่า 2 กลุ่มย่อยใช้สถิติทดสอบ ANOVA และเมื่อมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มจะทดสอบความแตกต่างแต่ละคู่ด้วยวิธี Scheffe' โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของ ครูบัญชี อาชีวศึกษาและความพร้อมในการเข้าสู่ AEC โดยการวิเคราะห์สมการถดถอย (Multiple Regression Analysis)

ด้านสมรรถนะ ด้านหลักสูตร ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาศักยภาพ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ยกเว้น ด้านภาษาซึ่งมีความพร้อมใน

ระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาชีวศึกษาได้กำหนดนโยบายเป้าหมาย ยุทธศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ในปี พ.ศ.2558 ขึ้น เพิ่มจำนวนสถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัด ใช้หลักสูตร/สื่อต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกงานต่างประเทศ แต่จะเห็นได้ว่า ความพร้อมในด้านภาษา

ของครูบัญชีจะมีน้อยกว่าในด้านต่าง ๆ อาจเป็นเพราะ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้ว ยังมีภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาจีน ภาษามลายู ซึ่งผู้สอนไม่ได้มีการศึกษา จึงส่งผลต่อระดับความพร้อม

ตารางที่ 2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูบัญชี

ข้อมูลทั่วไป	จำแนกเป็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t/ F	p-value
เพศ	ชาย	4.170	0.663	2.662	0.008*
	หญิง	3.831	0.643		
อายุ	21 -30 ปี	4.043	0.617	2.979	0.032*
	31 - 40 ปี	3.882	0.611		
	41 - 50 ปี	3.718	0.690		
	51 - 60 ปี	3.857	0.705		
	61 - 70 ปี	3.718	0.690		
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	3.875	0.612	0.642	0.522
	ปริญญาโท	3.814	0.760		
หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ	1 หน้าที่	3.915	0.663	1.341	0.181
	2 หน้าที่ขึ้นไป	3.818	0.639		
ประสบการณ์ทำงาน	1 - 10 ปี	3.936	0.632	1.592	0.191
	11 - 20 ปี	3.807	0.603		
	21 - 30 ปี	3.804	0.765		
	31 - 40 ปี	3.574	0.600		
	41 - 50 ปี	3.574	0.600		
จำนวนครั้งการเข้าอบรม	ไม่เคยอบรม	3.743	0.624	7.203	0.001*
	1-3 ครั้ง	3.924	0.667		
	มากกว่า 4 ครั้ง	4.156	0.595		

**นัยสำคัญที่ 0.01, *นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 2 พบความแตกต่างในด้านเพศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบความแตกต่างในด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน และด้านภาษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเพศชายมีความพร้อมเฉลี่ยสูงกว่า เพศหญิง ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเพศชายมีอัตราส่วนน้อยกว่าเพศหญิง ถึง 10 เท่า จากการศึกษายของแมคโคบีและแจ๊คคิลิน (Maccooby and Jackling, 1974 อ้างอิงจาก สุรางค์ โค้วตระกูล, 2550) พบว่า เพศชายมีความสามารถและความถนัดมากกว่า

เพศหญิง ในด้านคณิตศาสตร์ ด้านการคำนวณ การเข้าใจตรรกะต่าง ๆ การคิดวิเคราะห์ การใช้ภาษาในเชิงเหตุผลมากกว่าผู้หญิง จึงอาจส่งผลให้เพศชายมีระดับความพร้อมในด้านต่าง ๆ มากกว่าเพศหญิง

ด้านอายุพบความแตกต่างในภาพรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบความแตกต่างในด้านหลักสูตรและด้านเทคโนโลยี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe'

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปีจะมีระดับความพร้อมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี อันเนื่องมาจากช่วงอายุ 21 -30 ปีเป็นช่วงวัยที่เพิ่งจบการศึกษาและได้รับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีจากสถาบันการศึกษา ส่วนในช่วงวัย 41 -50 ปี เป็นช่วงที่มีภาระหน้าที่ในหลายด้าน ทำให้ขาดการอบรมทางด้านเทคโนโลยี อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงในด้านเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลาทำให้ไม่สามารถที่จะพัฒนาได้ทันการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านเวลาภาระหน้าที่

ด้านจำนวนครั้งของการเข้ารับการอบรมพบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้ารับการอบรมที่ต่างกัน มีระดับความพร้อมในด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษาและด้านการพัฒนาบุคลากร ที่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe' โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้ารับการอบรมมากกว่า 4 ครั้งจะมีระดับความพร้อมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม อันเนื่องมาจากผู้ที่ได้รับการอบรมมากกว่าจะได้รับการพัฒนา เรียนรู้ใน

สิ่งใหม่ ๆ ทำให้เกิดความพร้อมซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวัลลภ บัวชุม (2554) สำหรับการทดสอบความแตกต่างในด้านระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ และประสบการณ์การทำงาน ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชีอาชีวศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ และประสบการณ์ทำงาน ส่งผลในเชิงลบกับความพร้อมของครูบัญชี ส่วนปัจจัยด้านการเข้ารับการอบรม ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านภาษา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านหลักสูตร และด้านเทคโนโลยี ส่งผลในเชิงบวกกับความพร้อมของครูบัญชี และจากการตรวจสอบ Multicollinearity โดยใช้ Variance Inflation Factor (VIF) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชีทั้ง 12 ด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง หรือไม่เกิด Multicollinearity เพราะมีค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 10

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพของครูบัญชี

ตัวแปร- (Variables):	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	หน้าที่ที่รับผิดชอบ	ประสบการณ์ทำงาน	การเข้ารับการอบรม	ด้านสมรรถนะ	ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	ด้านภาษา	ด้านการพัฒนาบุคลากร	ด้านหลักสูตร	ด้านเทคโนโลยี	ด้านความพร้อม
เพศ	1.000												
อายุ	0.048	1.000											
ระดับการศึกษา	-0.082	0.283*	1.000										
หน้าที่ที่รับผิดชอบ	-0.038	0.104	0.003	1.000									
ประสบการณ์ทำงาน	0.138	0.860*	0.288*	0.159*	1.000								
การอบรม	-0.312	0.135*	0.108	-0.136*	0.172*	1.000							
ด้านสมรรถนะ	-0.216	0.173*	0.175*	0.072	0.181*	0.199*	1.000						
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	-0.085	0.078	0.075	-0.106	0.117*	0.209*	0.688*	1.000					
ด้านภาษา	-0.158	0.205*	0.264*	-0.058	0.191*	0.238*	0.598*	0.508*	1.000				
ด้านการพัฒนาบุคลากร	-0.087	0.025	0.094	-0.026	0.010	0.232*	0.595*	0.539*	0.642*	1.000			
ด้านหลักสูตร	-0.079	-0.012	0.082	-0.103	0.004	0.122*	0.651*	0.589*	0.511*	0.695*	1.000		
ด้านเทคโนโลยี	-0.120*	-0.106	0.057	-0.108	-0.085	0.084	0.528*	0.485*	0.445*	0.569*	0.737*	1.000	
ความพร้อม	-0.147*	-0.098	-0.040	-0.089	-0.110	0.201*	0.565*	0.554*	0.317*	0.527*	0.505*	0.503*	1.000

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ตามการวิเคราะห์สมการถดถอย

ปัจจัย	B	SE _b	Beta	t	p-value
(Constant)	0.798	0.360		2.214	0.028
เพศ	-0.003	0.105	-0.001	-0.032	0.974
อายุ	-0.031	0.048	-0.041	-0.635	0.526
ระดับการศึกษา	-0.089	0.067	-0.059	-1.329	0.185
หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ	0.001	0.058	0.001	0.023	0.981
ประสบการณ์ทำงาน	-0.091	0.052	-0.117	-1.756	0.080
การเข้ารับการอบรม	0.105	0.044	0.109	2.381	0.018*
ด้านสมรรถนะ	0.377	0.078	0.327	4.855	0.000*
ด้านภาษา	-0.123	0.038	-0.194	-3.280	0.001*
ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน	0.217	0.053	0.241	4.064	0.000*
ด้านการพัฒนาบุคลากร	0.183	0.048	0.251	3.825	0.000*
ด้านหลักสูตร	-0.073	0.066	-0.082	-1.110	0.268
ด้านเทคโนโลยี	0.204	0.063	0.201	3.260	0.001*

ค่าคงที่ = 0.798 ; SE_{est} = ± 0.473
R = 0.701 ; R² = 0.491 ; F = 25.130 ; p-value = 0.000*

** นัยสำคัญที่ 0.01, * นัยสำคัญที่ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยทั้ง 12 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความพร้อมของครูบัญชี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.701 และสามารถร่วมกันพยากรณ์ความพร้อมของครูบัญชี ได้ร้อยละ 49.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ ± 0.473 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชีมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านภาษา ด้านเทคโนโลยี และด้านการเข้ารับการอบรม สามารถพยากรณ์ความพร้อมของครูบัญชี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อภิปรายผลดังนี้

ด้านข้อมูลทั่วไป ไม่พบความสัมพันธ์ ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ และประสบการณ์ทำงาน ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาระดับปริญญาตรี มีหน้าที่หลักคือเป็นครูบัญชี และประสบการณ์ก็เกี่ยวข้องเฉพาะด้านการสอน

เท่านั้น ดังนั้นจึงไม่ส่งผลต่อความพร้อมแต่อย่างใด สำหรับด้านการเข้ารับการอบรม พบว่าครูบัญชีที่มีการเข้ารับการอบรม จะมีความพร้อมมากกว่าครูบัญชีที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม อันเนื่องมาจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมของครูบัญชี พบความสัมพันธ์ในทุกด้าน ยกเว้นด้านหลักสูตร อันเนื่องมาจากถึงแม้วิชาชีพศึกษาจะเร่งพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการเข้ามาของ AEC แต่ทั้งนี้ในส่วน of วิชาบัญชีก็ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในหลักสูตรมากนัก เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา การพัฒนาหลักสูตรในส่วน of วิชาบัญชีจึงทำได้ยาก ในด้านภาษา พบความสัมพันธ์เชิงลบ โดยพบว่า ครูบัญชีที่มีความรู้ด้านภาษาในระดับต่ำจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ทั้งนี้ภาษาในการศึกษาครั้งนั้นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้ว ยังหมายถึง ภาษาอื่น ๆ เช่นมลายู ภาษาจีน อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษยังมีการใช้ไม่มากและระดับ

ความรู้ที่ครูบัญชีมีอยู่เพียงพอต่อระดับความพร้อม และ โดยเฉพาะภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้ในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งระดับความรู้ในด้านภาษาของครูบัญชีก็ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ อาจเป็นเพราะความคาดหวังในด้านภาษาของผู้สอนมีน้อย จึงส่งในทิศทางที่ตรงข้ามกัน จากผลการรายงานดัชนีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index) ปี 2013 ของสถาบันสอนภาษา Education First (EF) ซึ่งเป็นสถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก วัดความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 55 จาก 60 ประเทศ โดยจัดอยู่ในกลุ่มภาษาอังกฤษต่ำมาก (Very Low Proficiency) และหากเทียบกับประเทศอื่น ในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในอันดับท้ายสุด (ศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ, 2014) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนพบว่า ครูบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเข้ามาของอาเซียน จะเกิดความตระหนักและตื่นตัวในการเตรียมความพร้อม อันเนื่องมาจากการรับรู้ถึงวัตถุประสงค์ รวมทั้ง ประโยชน์ที่จะได้รับการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะส่งผลต่อทุกภาคส่วนรวมถึง ครูผู้สอนและผู้เรียน ด้านการพัฒนาบุคลากรพบว่าครูบัญชีที่มีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาจะมีความพร้อมมากกว่าครูบัญชีที่ไม่ได้มีการพัฒนา เนื่องจากองค์ความรู้ และวิทยาการต่าง ๆ มีการเกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากการศึกษาของ กรรณิการ์ สุวรรณศรี (2554) ที่เห็นว่า สถาบันการศึกษา ควรมีการจัดระบบการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อเกิดการเพิ่มทักษะ เกิดความรู้และเทคนิคใหม่ ๆ ที่จำเป็นในการทำงาน เช่น มีการจัดสัมมนา การศึกษาดูงาน หรือการเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น ด้านเทคโนโลยีพบความสัมพันธ์กับความพร้อมของครูบัญชี โดยครูบัญชีที่มีความรู้ในด้านเทคโนโลยีจะมีความพร้อมในการเข้าสู่ AEC อันเนื่องในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ของครูบัญชี จำเป็นที่จะต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และการทำงาน รวมถึงการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้ทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ครูบัญชีมีความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่ามีความพร้อมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านภาษาอยู่ในระดับปานกลาง การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มครูบัญชี พบความแตกต่างในด้านเพศ ด้านอายุ ด้านจำนวนครั้งของการเข้ารับการอบรม แต่ไม่พบความแตกต่างด้านการศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ และประสบการณ์การทำงาน การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาคุณภาพของครูบัญชีกับความพร้อมในการเข้าสู่ AEC พบความสัมพันธ์ ด้านการเข้ารับการอบรม ด้านสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยี แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในด้านเพศ อายุ การศึกษา หน้าที่ที่รับผิดชอบ ประสบการณ์ทำงาน และด้านหลักสูตร

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย สามารถเป็นแนวทางให้กับครูบัญชีเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการเร่งพัฒนาและส่งเสริมครูบัญชีให้มีการจัดฝึกอบรม สัมมนา ในด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพราะผลการวิจัยพบว่า ครูบัญชียังมีความพร้อมในด้านภาษาน้อยกว่าด้านอื่น ๆ รวมทั้งความแตกต่างในด้านการเข้ารับการอบรมที่ส่งผลต่อระดับความพร้อมในการเข้าสู่ AEC และความแตกต่างในด้านอายุ ซึ่งส่งผลต่อความพร้อมในด้านเทคโนโลยี ปัจจัยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของครูผู้สอนทั้งสิ้น ดังนั้น จึงควรจัดสรรงบประมาณในด้านการอบรมพัฒนา รวมทั้งมีการสำรวจจำนวนการเข้ารับการอบรม พัฒนา ของครูบัญชีต่อคน เพื่อให้มีการพัฒนาเป็นไปอย่างทั่วถึงและหลากหลาย

สำหรับการวิจัยที่จะมีต่อไป ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ครูบัญชีในวิทยาลัยอาชีวศึกษาของเอกชน จะทำให้ผลการศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น และเปรียบเทียบผลการวิจัยที่ได้ รวมทั้งเปรียบเทียบความพร้อมกับประเทศในกลุ่มอาเซียน นอกจากนี้ ควรมีการเพิ่มปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทักษะการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กนกวรรณ สมรักษ์. 2555. พฤติกรรมการเปิดรับ

ข่าวสารความรู้ทัศนคติและแนวโน้ม

พฤติกรรมต่อเรื่องประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์

มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และ

สื่อสารมวลชน การจัดการสื่อสารองค์กร,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

กรรณิการ์ สุวรรณศรี. 2556. มุมมองอาเซียน:

การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ

อาเซียน. การประชุมวิชาการระดับชาติและ

นานาชาติ SMARTS ครั้งที่ 3, 15-16 กุมภาพันธ์

2556. นครปฐม: มหาลัยราชภัฏนครปฐม.

เฉลิมศักดิ์ นามเชียงใต้. 2555. สถาบันการ

อาชีวศึกษาภาคกลาง (Online).

<https://www.facebook.com/permalink.php?>

id=133956130087419, 20 สิงหาคม 2557.

ณัฐชา วัฒนวิไล และ จุฑามณี สิทธิพลนิชกุล. 2555.

การพัฒนาศักยภาพวิชาชีพบัญชีไทยเมื่อเปิดเสรี

ทางเศรษฐกิจ. วารสารนักบริหาร, 32(3): 16-24.

ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. 2553. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

ทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์ เอส.อาร์.พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์.

นพดล สุตันตวิณัยกุล. 2554. การศึกษาความ

พร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีว

ไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

นฤมล สุมรรคา. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อม

ของบุคลากรทางบัญชีเพื่อรองรับประชาคม

เศรษฐกิจ อาเซียน: กรณีศึกษา สถาน

ประกอบการจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขา

การบัญชี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ธัญบุรี.

บรรเลง ศรีนิล และคณะ. 2549. รายงานการวิจัย

เส้นทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาและ

เทคโนโลยี (Online).

http://www.onec.go.th/onec_backoffice/uploads

/Book/998-file.pdf, 23 สิงหาคม 2557.

พดิน แดงจวง. 2554. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ

บุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท

ออฟเซ็คทีวี่ เอชเอ็นจำกัด.

มัทนชัย สุทธิพันธ์. 2556. ความพร้อมของผู้จัดทำ

บัญชีไทยกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.

จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 35(4): 66-91.

รัตนา วงศ์ศรีเดือน. 2555. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนของ

หลักสูตรการบัญชีให้สอดคล้องกับความต้องการ

ของสังคม. วารสารวิจัย มสค, 8(3): 131-146.

วิทยากร เชียงกุล. 2552. ปัญหาการพัฒนาครู

อาจารย์ (Online). [http://witayakornclub.](http://witayakornclub.wordpress.com/)

wordpress.com/ 2009/03/01/ chapter5/, 1

กันยายน 2557.

วัลลภ บัวชุม. 2554. ความรู้ความสามารถด้าน

เทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีไทยตาม IEC

11 ของสหพันธ์นักบัญชีนานาชาติ. วารสาร

วิชาชีพบัญชี. 7(19): 27-38.

ศูนย์สื่อการศึกษาเพื่อคนพิการ. 2557. ผลการจัด

อันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ พบไทยได้ที่

55 จาก 60 ประเทศและร้งทำของอาเซียน

(Online). [www.braille-cet.om.th/Braille-](http://www.braille-cet.om.th/Braille-new/?q=news-2175)

[new/?q=news-2175](http://www.braille-cet.om.th/Braille-new/?q=news-2175), 8 ตุลาคม 2557.

สุรางค์ โค้วตระกูล. 2550. จิตวิทยาการศึกษา

(พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ไม่ปรากฏ

ปีที่พิมพ์. เกี่ยวกับสอศ (Online).

<http://www.vec.go.th>, 10 มกราคม 2557.

อนันท์ งามสะอาด. 2555. **ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน** (Online).
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=776>
 228, 12 มกราคม 2557.

References

Buachum, W. 2011. Knowledge of Information Technology of Thailand, according to IEC 11 Accountants International Federation of Accountants. **Journal of Account Profession**, 7(19): 27–38. (in Thai).

Chiangkul, W. 2009. **Development Issues, Teachers** (Online). <http://witayakornclub.wordpress.com/2009/03/01/chapter5/>, September 1, 2014. (in Thai).

Education First. 2013. **The World's Top 60 Countries in English according to the EF English Proficiency Index**. (Online).
<http://www.multivu.com/mnr/62435-ef-education-first-top-english-speaking-countries>, October 29, 2014. (in Thai).

Educational Center for the Disabled. 2014. **The Ranking of English Skills Thailand found that 55 of the 60 Countries of ASEAN** (Online). www.braille-cet.om.th/Braille-new/?q=news-2175, October 8, 2014.

Kuotrakul, S. 2007. **Educational Psychology (7th ed)**. Bangkok: Academic Promotion Centre Publishing House. (in Thai).

Maccoby, E.E. and C.N. Jacklin. 1974. **The Psychology of Sex Differences**. Stanford, CA: Stanford University Press.

Namchiangtai, C. 2012. **Central Institute of Vocational Education** (Online).
<https://www.facebook.com/permalink.php?Id=133956130087419>, August 20, 2014. (in Thai).

Ngamsaard, A. 2012. **Strategy for Preparation of Vocational Education to the ASEAN community** (Online).
<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=776>
 228, January 12, 2014. (in Thai).

Office of Vocational Education Commission. N.D. **About the Office of Vocational Education Commission** (Online). <http://www.vec.go.th>, January 10, 2014. (in Thai).

Siljaru, T. 2010. **Research and Statistical Analysis with SPSS. (11th ed)**. Bangkok: S.R. Printing Mass Product Publisher. (in Thai).

Somrak, K. 2012. **Media Exposure, Knowledge, Attitude and Behavior Trend towards ASEAN Economic Community (AEC)**. Master's thesis. Thammasat University, Faculty of Journalism and Mass Communication, Corporate Communication Management. (in Thai).

Sonnil, B. et al. 2008. **Research Report on Vocational Education and Technology** (Online). http://www.onec.go.th/onec_backoffice/uploads/Book/998-file.pdf, August 23, 2014. (in Thai).

Sumonka, N. 2011. **Factors Affecting Readiness of Accounting Personnel for ASEAN Economic Community: A Case Study of Business Organizations in SARABURI PROVINCE**. Master's thesis. Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Faculty of Business Administration, Accounting. (in Thai).

- Sutantivanichkul, N. 2011. **A study of Technology Readiness of Thai Vocational Institutions in ASEAN Economic Community.** Research with Dhurakij Pundit University. (in Thai).
- Suttipun, M. 2013. **Readiness of Thai Accountants in the ASEAN Economic Community.** *Chulalongkon Business Review*, 35(4), 66–91. (in Thai).
- Suwansee, K. 2013. **ASEAN Perspective: The Development of Education to Support the community.** The 3rd National and International SMARTS Conference, February 15–16, 2013. Nakhon Pathom Rajabhat University. (in Thai).
- Tangchuang, P. 2011. **The Model Developed Educational performance.** Bangkok: Offset Creation. (in Thai).
- Watanawilai, N., and J. Sittiphonwanitkool. 2010. The Potential Development of Thai Accounting Profession on Economic Liberalization. **Executive Journal**, (32)3: 16–24. (in Thai).
- Wilmshurst, T. and G. Frost. 2000. Corporate Environmental Reporting: A Test of Legitimacy theory. **Accounting, Auditing & Accountability Journal**, 13(1): 10–26.
- Wongrassmeedeuan, R. 2012. The Study of Factors Impacting Effectiveness in Management for Learning and Teaching in Account Program to be in Line with Social Requirement. **SDU Research Journal**, 8(3): 117–130. (in Thai).
- Yamane, T. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis 3rd edition.** New York: Harper & Row.
- Yurarush, S., S., Powchit, S., Sangpet, and P. Sukwijit. 2011. The Readiness of the Development of Graduates in The Private Higher Education institutions in Thailand to Support the ASEAN Economic Community. **APHEIT Journal**, 17(2): 1–16. (in Thai).